

'Alle mooie herinneringen neem ik mee. Stuk voor stuk'

Docente zwaait af na 15 jaar pieken en dalen



Marina Bykova heeft haar laatste lessen in Gorinchem gegeven.

FOTO COR DE KOCK

GORINCHEM

Nog één les van Marina Bykova en dan knallen morgen haar leerlingen in de Nieuwe Doelen in Gorinchem. Na 15 roerige jaren neemt de danslerares afscheid. In stijl: met een laatste voorstelling.

DANIËLLE MOELIKER

Vol enthousiasme stort Marina Bykova zich 15 jaar geleden in een nieuw avontuur. Dans is haar ziel en zaligheid. Ze neemt de balletstudio van Popke Engler in Sleeuwijk en Werkendam over en breidt uit naar Gorinchem. Haar eerste doel: samen met haar leerlingen een eigen voorstelling geven.

Een gebroken voet gooit bijna roet in het eten, maar ze zet door. „Ik heb drie solodansen gedaan en zat een paar dagen later in het gips. Niemand heeft het gemerkt. Ik ging door. Het moest.”

Als de breuk genezen is, gaat ze vol goede moed door. Ze geeft lessen in verschillende stijlen, zoals hiphop en ballet, en haar leerlingen doen mee aan evenementen in de stad. De goedlachse docente is in haar element. Tot ze de diagnose kanker krijgt en de doktoren haar nog vijf jaar geven. De mededeling slaat in als een bom.

Wachten

Ze sluit noodgedwongen de studio

voor een half jaar. „Maar na een half jaar thuiszitten, besloot ik de deuren weer te openen. Ik zat maar te wachten en te wachten. Maar waarop?”

Bykova knapt op en geeft al snel weer vol passie les aan haar dansers en danseressen. De eerste les na haar afwezigheid, herinnert ze zich als de dag van gisteren. „Het was stil. Doodstil. Heel indrukwekkend.”

Maar dan is het in 2008 weer raak. De kanker is terug. „De doktoren waren gelukkig positief: er waren overlevingskansen.” Terwijl de doktoren alles de kast halen en Bykova vecht voor haar leven, nemen leerlingen de dansstudio over. Zo hoeft de dansschool niet de deuren te sluiten. Selectiedansers leren de jongere kinderen techniek, pasjes en choreografieën.

De hulp en liefde van anderen, houdt de docente op de been. „Ik weet nog heel goed dat mijn zoon op een moeilijk moment mijn hand vastpakte en er een tekening op maakte,” vertelt ze met tranen in haar ogen. „Ik lag ziek in bed en was heel zwak. De tekening stond voor kracht en hij zij: Mamma, je moet doorgaan. Niet opgeven.”

En ze gaat door. Ze vecht en overwint opnieuw de ziekte. „Twee maanden na mijn laatste chemo stond ik met een pruik op mijn hoofd weer les te geven. Een half jaar later gaven we weer een wervelende show in De Nieuwe Doelen.”

En nu stopt het voor de van oorsprong Russische danseres in Gorinchem. Een paar jaar terug ontmoette ze haar man en sinds twee jaar woont ze met haar gezin in de buurt van Middelharnis.

Gepassioneerd door dans begint ze ook daar een dansschool. „Wel op kleinere schaal. In en rondom

Gorinchem heb ik 110 leerlingen en in Middelharnis 50.” Ze rijdt met haar auto twee jaar lang drie keer per week naar de Arkelstad om les te kunnen blijven geven.

Op den duur breekt het reizen Bykova op. Ze kiest voor haar gezin en ze draagt binnenkort haar leerlingen over aan andere docenten. „Ik wil even rust om mij heen en ik wil ruimte maken voor andere dingen.”

Levenslessen

Lief en leed heeft de danseres de afgelopen jaren gedeeld met haar dansers en danseressen. Alle gebeurtenissen hebben haar gevormd zoals ze is. „Ik heb belangrijke levenslessen geleerd. De afgelopen 15 jaar doe ik zeker niet graag opnieuw. Maar de herinneringen neem ik allemaal mee. Stuk voor stuk. Die vergeet ik nooit meer.”